

Dosarul nr. 2rac-83/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) V. Jomiru-Niculică
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov

ÎNCHEIERE

8 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nordinvest Construct” și Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/331, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău cu privire la obligarea reamplasării sectorului rețelelor termice magistrale și obligarea racordării la rețelele termice conform condițiilor tehnice,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 august 2017 SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nordinvest Construct”, ACC nr.55/331, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, solicitând să fie obligate SRL „Nordinvest Construct” și ACC nr.55/331 să reamplaseze sectorul rețelelor termice magistrale 2d-70 mm de la blocul locativ din str. Dumitru Rîșcanu, 35/3, mun. Chișinău, spre punctul termic central-3103, conform condițiilor tehnice eliberate de SA „Termoelectrica” și să racordeze blocul locativ reconstruit din str. Dumitru Rîșcanu, 33/4, mun. Chișinău, la rețelele termice din mun. Chișinău, conform condițiilor tehnice eliberate de SA „Termoelectrica”.

În motivarea acțiunii s-a invocat că Primăria mun. Chișinău a eliberat SRL „Nordinvest Construct” și ACC nr.55/331 autorizația de construire nr. 13-c/14 din 15 ianuarie 2014, prin care au fost autorizate executarea lucrărilor de reconstruire cu extindere pe orizontală verticală a blocului locativ 01 (S+P+E) în bloc locativ regimul maximal de înălțime S+P+8E, în mun. Chișinău, str. Dumitru Rîșcanu, nr.33/4. Conform certificatului de urbanism pentru proiectare nr.517i/13 din 25 octombrie 2013, dotarea nivelelor locative proiectate cu utilități tehnico-edilitare necesare pentru exploatare, va fi efectuată în baza condițiilor tehnice eliberate de serviciile de resort (inclusiv strămutarea celor existente din zona de construire).

În acest scop, la solicitarea SRL „Nordinvest Construct”, reclamantul a eliberat condițiile tehnice nr. 49 din 3 aprilie 2015 pentru reamplasarea rețelelor termice din

zona construcției, precum și condițiile tehnice din 27 mai 2016 pentru racordarea la rețelele termice din mun. Chișinău.

Pentru proiectarea reamplasării rețelelor termice, precum și pentru racordarea la sistemul centralizat de încălzire, SRL „Nordinvest Construct” urma să se adreseze unei persoane ce dispune de licență în domeniul proiectării.

În scopul implementării racordării la sistemul centralizat de încălzire, reclamantul i-a propus SRL „Nordinvest Construct”, care efectua lucrările de reconstrucție a blocului locativ, încheierea unui contract de parteneriat pentru instalarea unui punct termic individual, ca fiecare proprietar (gestionar) de apartament să dispună de contor individual și să-și regleze singur temperatura, însă, la 11 iulie 2017 reclamantul a recepționat de la pârât o scrisoare în care s-a comunicat că blocul reconstruit nu va fi conectat la rețelele termice din mun. Chișinău, deoarece în apartamente s-au instalat sisteme de încălzire autonomă.

Reclamantul consideră că prin ne strămutarea rețelelor termice și neracordarea la sistemul centralizat de încălzire au fost încălcate prevederile pct. 40-41 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998, or, prin refuzul strămutării rețelelor termice și racordarea la acestea a blocului locativ nominalizat, au fost ignorate condițiile tehnice eliberate în temeiul legii cu privire la energia termică și promovarea generării nr. 92 din 29 mai 2014.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza prevederilor art. 11 din Codul civil, art. 331, 38, 166-167 din Codul de procedură civilă și Legea cu privire la energetică și Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a obligat SRL „Nordinvest Construct” și ACC nr. 55/331 să reamplaseze sectorul rețelelor termice magistrale 2d-70mm de la blocul locativ din str. Dumitru Rîșcanu, 35/3, mun. Chișinău, spre punctul termic central-3103, conform condițiilor tehnice eliberate de SA „Termoelectrica”.

S-a obligat SRL „Nordinvest Construct” și ACC nr.55/331 să racordeze blocul locativ reconstruit din str. Dumitru Rîșcanu, 33/4, mun. Chișinău la rețelele termice din mun. Chișinău, conform condițiilor tehnice eliberate de SA „Termoelectrica”.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „Nordinvest Construct” și ACC nr. 55/331 în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 100 lei.

La 24 iulie 2018, SRL „Nordinvest Construct” a declarat apel împotriva hotărârii din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 9 ianuarie 2019 a depus apel motivat, prin care a solicitat casarea ei și emiterea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” să fie respinsă.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Nordinvest Construct” și s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 24 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Nordinvest Construct”, s-a casat decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SRL „Nordinvest Construct”.

S-a casat hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” împotriva SRL „Nordinvest Construct” și ACC nr. 55/331, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la obligarea îndeplinirii unor acțiuni.

S-a încasat de la SA „Termoelectrica” în beneficiul SRL „Nordinvest Construct” cheltuielile de judecată aferente judecării cauzei în instanța de fond și instanța de apel în mărime de 200 lei.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că prima instanță nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, iar acest fapt a avut ca urmare aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de apel a menționat că pretențiile privind obligarea îndeplinirii actelor nu reprezintă altceva decât impunerea prin adeziune imperativă a serviciilor SA „Termoelectrica”, ceea ce este inadmisibil și constituie o imixtiune în dreptul fundamental de proprietate, cât și o încălcare a legislației cu privire la protecția concurenței.

Totodată, prin obligarea de a contracta serviciile SA „Termoelectrica” se încălcă principiul libertății contractuale.

În același sens, instanța de apel a considerat că, contrar normelor privind libertatea contractuală, cu derogare de la normele Constituționale, societatea reclamantă impune și constrânge de a accepta condițiile sale la încheierea contractului de reamplasare a rețelelor termice.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că din prevederile art. 42 alin. (11) din Legea privind energia termică și promovarea generării nr. 92 din 29 mai 2014, nu reiese caracterul obligatoriu al conectării la sistemul centralizat existent și, ignorând acest aspect, prima instanță de facto a impus încheierea unui contract de parteneriat cu SA „Termoelectrica”, contrar voinței SRL „Nordinvest Construct” și fără a ține cont de aspectul nerentabilității economice, reflectat de altfel și în scrisoarea SRL „Nordinvest Construct” adresată SA „Termoelectrica”.

Colegiul instanței de apel a remarcat și faptul, că la caz este vorba despre o proprietate privată, iar careva plângeri de la membrii asociației de locatari în condominiu, referitor la deficiențele energiei termice lipsesc, blocul fiind deja dat în exploatare.

La 19 februarie 2020, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărârii din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (1) și (2) lit. a) și lit. c) din Codul de procedură civilă, SA „Termoelectrica” a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel a interpretat eronat lege și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că prin ne strămutarea rețelelor termice și neracordarea la sistemul centralizat de încălzire au fost încălcate prevederile actelor normative în vigoare, fapt prin care sunt încălcate și drepturile întreprinderii energetice privind accesul la

descoperirea, deservirea și exploatarea conductelor termice, inclusiv plasează întreprinderea în imposibilitatea de a-și onora obligațiile față de consumatori, de înlăturare operativă și eficientă a situațiilor de avariere, în corespundere cu pct.36 și pct.54 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998 și în corespundere cu pct. 4, 64, 65 Regulamentul ANRE privind furnizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 23 din 26 ianuarie 2017.

A remarcat că instanța de apel a ignorat faptul că, prin aflarea construcției respective în zona de protecție a rețelelor termice, sunt încălcate și prevederile art. 27 din Legea cu privire la energetică nr. 174 din 21 septembrie 2017.

Totodată a remarcat că în decizia recurată nu se regăsesc trimiteri la pct. 40 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998.

Consideră că în decizia contestată, instanța de apel practic integral a reflectat poziția SRL „Nordinvest Construct”, ceea ce demonstrează netemeinicia și ilegalitatea deciziei emise.

La fel, a menționat că SRL „Nordinvest Construct” nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în vederea demonstrării irentabilității din punct de vedere economic al reamplasării rețelelor termice și conectării obiectelor noi-construite la sistemul centralizat de încălzire.

Prin urmare, consideră că concluziile instanței de fond sunt legale și întemeiate, axate pe materialul probatoriu anexat la materialele cauzei și administrat pe parcursul examinării acesteia, iar cele invocate de SRL „Nordinvest Construct” reprezintă numai intenția de a induce în eroare instanța.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 19 decembrie 2019 (f.d. 211-212).

În cererea de recurs societatea recurentă a menționat că a recepționat decizia contestată la 19 decembrie 2019. Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 4 martie 2020 în adresa intimaților a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Termoelectrica” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și expună poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru